

udeleževati na korist in čast ne samo nam Slovincem, ampak tudi celi Štajerski. Vneti za Vaš blagor in Vašo srečo, čutijo se tedaj podpisani rodoljubi v duši in vesti obvezane Vaše oko na g. dr. Fr. Radaja obrniti, ter Vam ga živo za poslanca priporočiti.

V Mariboru, dne 29. januarja 1876.

Ignacij Amer, posestnik pri sv. Martinu. Štefan Čerič, posestnik v Digošah. France Černko, posestnik v Metavi. Dominik Čolnik, posestnik v Drvanji. Jože Dežman, posestnik v Brešternici. Franc Divjak, posestnik v Framu. Dr. Dominkuš, odvetnik v Mariboru. Franc Dovnik, župan in posestnik v Krčovini. Franc Fingušt, posestnik v Podovi. Juri Frangeš, župan v Požegi. Janez Gert, posestnik v Framu. Franc Glaser, posestnik na Pohorji. Franc Godec, posestnik v Podovi. Dr. Josip Gorički, odvetniški koncipijent v Mariboru. Dr. Lavoslav Gregorec, urednik „Slov. Gospodarja“ v Mariboru. A. Habjan, bilježniški kandidat v Mariboru. Anton Hajšek, župnik v Makolah. Jože Hojnik, posestnik v Gornji Polskavi. Dr. Ipavie, odvetnik v Mariboru. Jože Jagrič, posestnik v Vilkomu. Franc Jug, posestnik pri sv. Martinu. Franc Kaube, posestnik pri sv. Petru. Franc Kirbis, posestnik v Framu. Matija Kocbek, župan v zgornjem Dupleku. Janez Koren, posestnik v Murju. M. Koser, bilježniški koncipijent v Mariboru. Tomaž Kranjc, župan v Framu. Peter Ljmovšek, meščan v Slov. Bistrici. Andrej Lobnik, posestnik na Pohorji. J. Loh, trgovec v Slivnici. Peter Lorbek, posestnik v Digošah. Juri Mlakar, posestnik v Hošnici. Mihael Mohorko, posestnik v Orehoveu. Mihael Novak, posestnik v Podovi. Štefan Ogrizek, posestnik v Podovi. Janko Pajk, profesor in tiskar v Mariboru. Franc Pak, kovač v Kamci. Luka Pavlin, župan v Spodnjem Dupleku. Ivan Pečar, posestnik v Spodnjem Dupleku. A. Pehan, župan in posestnik v Žikarcih pri sv. Barbari. Dr. Jak. Pečko, odvetniški koncipijent v Mariboru. Jakob Pečovnik, posestnik v Žrjavcih. Boštjan Pliberšek, posestnik v Murji. Juri Pogorelec, posestnik na Pokošah. Gregor Potisk, posestnik v Vrholah. Valentin Potisk, posestnik v Vrholah. Janez Požarnik, župan v Traguču. Jože Prešern, posestnik v Modražah. Franc Purgaj, posestnik v Ruperčah. V. Raič, gl. zastopnik banke „Slavia“ v Mariboru. Daniel Ramuta, posestnik pri sv. Martinu. Jakob Raner, posestnik v Kamci. Franc Rapoc, bilježnik v Šoštanju in posestnik v Mariboru. Jože Rapoc, vinski trgovec v Mariboru. Jakob Rataj, posestnik v Laznici. Filip Ravšar, posestnik v Gaberniku. Franc Rebernik, posestnik v Grušovi. Jože Sagadin, posestnik v Murji. Štefan Sagadin, posestnik v Laporjah. Dr. J. Serbec, odvetnik v Mariboru. Alojz Sirk, posestnik v Vilkomu. Lovro Stepišnik, posestnik v Slov. Bistrici. Anton Suhač, kaplan pri št. Lenartu. Franc Šlamberger, posestnik v Klopcah. Dragotin Šmidinger, odvetniški koncipijent v Mariboru. Ivan Šmirmaul, posestnik v Jarenini. Anton Šinko, župan v Stopnem. Franc Thaler, posestnik v Gornjem Dupleku. Franc Ul, župan v Dobrenku. Janez Urlep, posestnik v Makolah. Davorin Valenčak, c. kr. profesor v Mariboru. Jože Veingerl, posestnik v Gačniku. Anton Vidovič, posestnik pri sv. Petru. Alojz Velebil, posestnik pri sv. Petru. Janez Weiss, posestnik pri sv. Marjeti. Ivan Železnikar, bilježniški koncipijent v Slov. Bistrici. Ivan Žlamberger, posestnik v Kalšeh. Juri Žmave, kaplan v Kamci. Jakob Žorman, posestnik pri sv. Ani poleg Makol.

Shod kmetskih volilcev 29. januarja v Mariborski čitalnici.

Vsled osebnega povabila od strani Mariborskih rodoljubov in vsled poziva v „Slov. Gospod.“ šte. 5. se je sošlo blizo 100 volilcev, krepkih mož, da jih je bilo veselje gledati, večidel iz Mariborskega okraja v slovenski čitalnici. Navzoči so za predsednika izvolili g. dr. Sineca, ki je govoril o važnosti volitev sploh in povdarjal, da se imamo sramote, koje je arestant Brandstetter našim ustavovercem naložil, poslužiti in naš volilni okraj Slovincem pridobiti. G. prof. Pajk je potem v živahni besedi razlagal lastnosti dobrega poslanca. Rekel je, „da ima biti pred vsem naš človek, domačin, ki nas in naše razmere in težave pozna; Slovenec, ki ima srce za Slovence, ne pa

kak tujec, ki je Bog vedi odkot k nam prišel; vseskozi poštenjak, a ne kakov slepar, ki bi nam ne samo na škodo, ampak tudi na sramoto bil; naposled pa tudi zveden, skušan, učen človek, ki več zastopi, kakor pa samo „Marburger-Zeitung“ in „Tagespošto“ brati, ali pa v okrajnem zastopu (Bezirksvertretung) le prikimavati, kar tržani in mestjani okrajem nalagajo. Takega človeka ne morejo kmetje, Slovenci upotrebiti.“ Navzoči so g. Pajku pritrdili. Sedaj se oglasi g. Jug od sv. Martina in zahteva od prihodnjega poslanca, naj potem večkrat svoje volilce skliče, se jim prikaže, da mu ti tudi zamorejo potožiti, kde jih črevelj tišči. Za njim je spregovoril častiti, že sivolasi mnogoletni narodnjak g. Jož. Divjak iz Frauheima. Rekel je, da bo težko najti za nas spo-

sobnišega kandidata, kakor je g. dr. Radaj, ki je že z g. Šumanom kandidat bil in pri volilnem shodu v Ciglencah pri Slov. Bistrici veliko nevarnost prestal od besnih nemčurjev — naj bode tedaj g. Radaj zopet naš kandidat, da mu jegove žrtve povrnemo in svojo hvaležnost skažemo s tem, da ga sedaj za poslanca izvolimo. G. Pajk je potem nasvet g. Divjaka podpiral in navzoči so vsi enoglasno sprejeli g. dr. Radaja za kandidata in zapisnik lastnoročno podpisali.

G. Radaj je pri tej priliki nekoliko besed, jako mirno in prepričevalno spregovoril. Izpovedal je blizo sledeče: Blagi volilci slovenski! Že večkrat bil sem Vaš kandidat, vendar naši nasprotniki bili so vselej premočni in so zmagali, prvič s 6 in drugič s 5 glasovi. Sedaj pa se smemo nadjati gotove zmage. Sramota Brandstetterjeva jim je precej glave ponižala. Vendar o tem ne spregovorim ne besede več; ampak rečem, da častno ponudbo kandidatstva sprejemem, in sicer z veseljem, ker vidim, da zamoremo zmagati, če le hočemo. Pred vsem je treba, ker ste me sami izvolili za kandidata, da tudi sami nekaj storite, zlasti da volite zanezljive volilne može, ki gredo gotovo k volitvi, ki se ne dajo splašiti, podmitati ali upijaniti. Ako mene izvolite, bodem zaven drugih za sledeče reči se potegoval z močno in če treba z ostro besedo: 1. vsled nove cenitve gruntov in narejenja novih katastrov se je bati večjih dač. Temu se bodem najkrepkejše ustavljal. Naše dače so že itak presilne; novi kataster naj davke bolje vravna; povišati jih nam ne sme. 2. Kot notar dobro vem, kako zmedene da so postave in ukazi gledé štempelnov ali kolekov in zaradi tega moramo velikokrat več plačati, kakor bi dolžni bili, in zopet velikokrat se prigodi, da nas zadene kolekova kazen! Temu se mora v okom priti po jasni razumljivi in določni postavi. 3. Brandstetter-Seidlovci nam pri volitvah vselej očitajo, da hočemo nemščino v šolah zatreti. To je laž. Mi Slovenci tukaj na meji potrebujemo nemški vedeti in prav je, da se nemščine že otroci učé, vendar zahtevamo, da se slovenski otrok podučuje v slovenski besedi, a ne v še nerazumljivi nemščini; vsaj se nemščine še le učiti hoče, kako bi se tedaj že v nemščini zamogel podučevati? To je narobe svet. Na dalje sem jaz zato, da se slovensčina uči tudi na naših realkah; kajti kdor zna slovenski, dobi lahko službo na Hrvatskem, Srbskem in Turškem, med tem ko je na Nemškem že vse polno inženirjev in dobro izšolanih realcev! Naposled še g. Jugu in vsem volilcem obečam, da ako me izvolijo, bodem redno k njim in sicer rad prihajal in se z njimi razgovarjal. (Dobro, živili!)

Konečno je še spregovoril mnogozaslužni narodnjak in poštenjak g. Jož. Vajnrl iz Jareninske fare ter navzoče možato nagovoril; možje, sedaj ste vsi roke vzdignoli za g. dr. Radaja, Prav ste storili, vendar ostanite

tudi mož beseda in ne odstopite — ob času skušnjave, kakor se je že mnogim zgodilo! (Dobro, dobro!)

G. prof. Valenčak je prečital načrt poziva, ki se je odobril. Volilni odbor se je potem sestavil in izvolilo 5 mariborskih odbočnikov: dr. Dominkuš, dr. Srnec, dr. Gregorčec, prof. Pajk, prof. Valenčak in g. Katič. predsednik čitalnice — potem 4 vnani: g. kaplan Žmavec, g. Dovnik, g. Divjak in g. Velebil.

Odbor je pooblaščen pomnožiti se z večimi udi, zlasti iz št. Lenartskega in Slov. Bistričkega okraja!

Gospodarske stvari.

Koleraba (*brassica oleracea gongyloides.*)

M. Kakor več drugih zelenatih sort, n. p. zelena in modra vodoravt je tudi koleraba ze slabejšo zemljo zadovoljna. Guoja ne zahteva preveč in še na prostorih, ki niso popolnoma prosti, kakor genca pod sadnosnimi drevesi, precej lepo obrodi. In ravno iz teh vzrokov se dostikrat kot vzmesen sadež med druge nasaja. Vsaka zemlja, bodi peščena, ilovnatu ali prblična je pridelovanju kolerabe zadosti dobra, če je tudi napol pognojena. Obdela se 0.30 metrov globoko.

Da pa je kolerabe o vsakem času pri hramu od rane spomladi do pozne zime, treba jo je v raznih časih sejati. Prva setev se poseje že meseca januarja, druga februarja seveda v gnojne grede. Tretja setev pade v mesec marec, april, maj ali junij pod milim nebom na solnčnatih gredah. Presaja pa se koleraba, kakor hitro so zadike 4—6 listkov pognale in sicer na grede ali ogone po vrstah 0.25—0.30 metrov vsaksebi. Ko so sadike posajene, se mora pa posebno na to gledati, da je zemlja med sajenkami vedno čista plevela in prav rahla. Zato je treba marljive in pridni kopi. Da se pa rast še bolj pospeši, se sadikam z gnojenjem, vendar ne premočnim, z gnojnico nekoliko na pomoč pride. V 2 k večju v 3 mesecih po presajenju je koleraba za kuho zrela. Ko se porezuje, se morajo dedelejšje prej vzeti, da, če se predolgo pusté dobrega okusa in mehkega nježnega mesa ne pozgubé in lesnate ne postanejo.

Sort kolerabe je več, so modre in bele, rane pozne, kakor več ali manj časa do godnosti potrebujejo. Najboljše so bele rane sorte zaradi dobrega okusa in nježnega mesa.

Kdor hoče rano v spomladi že kolerabe imeti, ta naj seje: Rano belo drobnolistično Dunajsko stekleno kolerabo, ali pa angleško rano belo stekleno kolerabo, angleško rano modro stekleno kolerabo. Za zimske se pa priporoča: nova debela modra koleraba orjakinja, nova, bela koleraba orjakinja.

Za zimske potrebe se koleraba s koreninami